

Det næste punkt på dagsordenen er:

**9) 3. behandling af lovforslag nr. L 31 D:
Forslag til lov om ændring af ligningsloven.
(Ophævelse af særregel for eksportmedarbejdere).**

Af skatteministeren (Kristian Jensen).
(2. behandling 17.04.2008. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling. Tillægsbetænkning 28.05.2008).

Kl. 13:00

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig? Skatteministeren.

Kl. 13:00

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Det er en lidt usædvanlig situation, at en regering vælger at få et lovforslag til afstemning i Folketingssalen, selv om der tydeligt umiddelbart ikke er flertal for lovforslaget. Men det er også en usædvanlig sag, for det er nemlig sådan, at Socialdemokratiet, med den indstilling, som de har afgivet til lovforslaget her, bryder med et årelangt princip om, at de partier, der er positive over for EU, er med til at fjerne regler, som er i strid med EU-retten.

Sagen er nemlig den, at vi, bl.a. på baggrund af en sag mod Italien, har gennemgået de danske skatteregler og fundet ud af, at vi giver et særlig højt fradrag til rejsearbejdere. Dermed prioriterer vi i høj grad folk, der rejser for at eksportere, og støtter dem mere, end vi støtter folk, som rejser indenlands i Danmark. Det er – bl.a. baseret på viden fra den italienske sag – et klokkeklart brud på EU's statsstøtteregler.

Så ville traditionen være, at de partier, der normalt står sammen om at sikre, at de danske regler er i overensstemmelse med fællesskabsreglerne, nemlig regeringspartierne, Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet – uanset hvad de måtte have af holdning til den konkrete sag – så også ville stå fast på, at vi måtte tage til efterretning, at vi her har en sag, hvor vi ikke kan opretholde de gældende danske regler.

Jeg skal blankt erkende, at jeg gennem hele forløbet ikke har lagt skjul på, at jeg ærgrer mig over, at de danske regler ikke kan passes ind i fællesskabsreglerne. Jeg har sagt som svar på spørgsmål 1 i sagen, at det absolut ikke er med regeringens gode vilje, at vi nu er med til at fremsætte et lovforslag, som gør det lidt vanskeligere for danske virksomheder at arbejde i ud-

landet. Men omvendt er det et klokkeklart brud på fællesskabsreglerne, og derfor er vi fra regeringens side forpligtet til at komme med forslag til at fjerne EU-stridige regler.

Når nu vi kan se, at der tilsyneladende ikke er flertal for at gennemføre lovforslaget, så synes jeg, at det er lidt vigtigt at notere sig, hvad konsekvenserne ved ikke at fjerne de EU-stridige regler vil være. Uanset om vi bare lod lovforslaget dø hen i udvalgsbehandlingen eller tog det til afstemning i Folketingssalen, ville konsekvensen være, at regeringen ville være forpligtet til at kontakte EU for at notificere dem om, altså fortælle, at vi her har et regelsæt, som vi anerkender er i notorisk strid med fællesskabsreglerne, og bede om at få en godkendelse.

Hvis vi havde fjernet reglerne, sådan som regeringen havde lagt op til, så tror jeg ikke, at den sag ville have en sådan størrelse, at Kommissionen ville begynde at overveje, hvorvidt den støttede, der har været udbetalt, skulle tilbagebetales. Når vi nu åbent kommer ned til dem og siger, at vi her har et område, hvor vi har brudt reglerne og har gjort det i årevis, så står vi efter min opfattelse med en overvejende stor sandsynlighed for, at EU ikke bare vil erklære reglerne ugyldige, hvilket er ret åbenlyst, men at de også kan begynde at kræve en tilbagebetaling op til 10 år tilbage for de rejsearbejdere, som har fået et forhøjet fradrag.

Det betyder, at vi kan blive nødsaget til at gå ud og tage fat i personer, der i op til 10 år tilbage har haft et særlig højt skattefradrag, og bede dem om at indbetale den fordel, de måtte have haft af fradraget. Hvis den situation opstår, så håber jeg, at det med afstemningen her i dag er tydeligt, at en af årsagerne til, at vi måske bliver bragt i den situation, er, at det normale, brede samarbejde om at fjerne EU-stridige regler bliver brudt af Socialdemokraterne, sådan som indstillingen er i betænkningens bidraget.

Jeg håber, at det vil være muligt for Socialdemokraterne at give det her en ekstra tanke, og at de vil overveje endnu en gang, om de virkelig vil bryde den tradition, at når fællesskabsreglerne ikke passer med dansk lovgivning, så er vi enige om, at vi så skal leve op til vores forpligtelse og rette den danske lovgivning til, ligesom vi forventer, at andre lande lever op til deres forpligtelse.

Jeg helt enig med dem, der har sagt, at det ikke er godt for vores eksport. Vi har heller ikke ønsket at fjerne det, men det er vores pligt som medlem af EU at rette vores skatteregler til, hvis